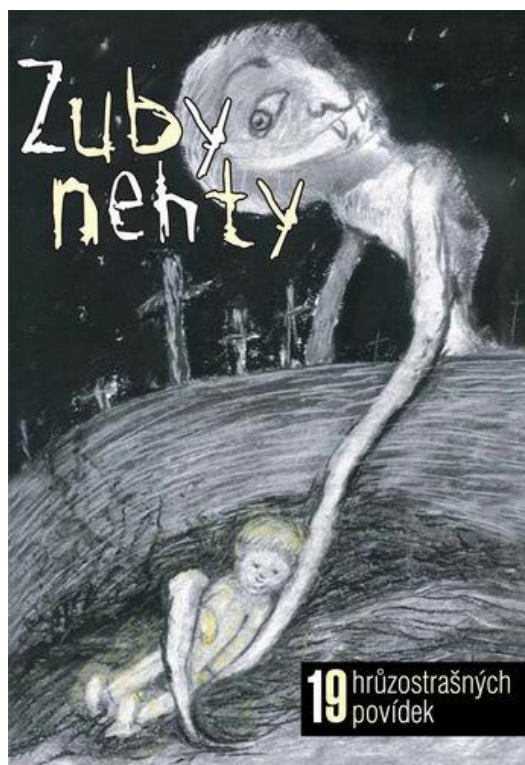

Zuby nehty

19 hororových povídek, kterých se děti budou držet zuby nehty

Praha, 4. ledna 2007 – Po nečekaném úspěchu knihy *Požíračka mrtvol* vydává nakladatelství Albatros další, mnohem propracovanější a strachem nabitější sbírku hororů s názvem *Zuby nehty*. Jak už sám titul napovídá, devatenáct povídek této knihy bude prodchnutých jak hrůzou z hmatatelných podnětů, tak děsem z neznámého, neuchopitelného, z toho, čemu se dá odolat jen zuby nehty...

Soubor povídek *Zuby nehty* je cílen především na děti (od 12 let), ale zaujme zcela zaručeně i dospělého čtenáře. Každá z devatenácti hrůzostrašných povídek pracuje s originálními, dosud nevídanými a nečtenými motivy. Reaguje na silnou poptávku českých dětí po strašidelných příbězích, kterých je na našem trhu stále málo a v drtivé většině se jedná o literaturu překladovou, jejíž témata jsou dětem vzdáleny.

Celkem devět autorů, stávajících nebo bývalých studentů Literární akademie (soukromé vysoké školy Josefa Škvoreckého v Praze), fabuluje příběhy svým vlastním stylem. Někdy je kladen větší důraz na atmosféru, na popis či prokreslenou psychologii hlavních postav, jindy se z hororových hlubin vyvalí na čtenáře překvapivá humorná scéna nebo je celá povídka střižena až v ironickém stylu plném neotřelých a nečekaných hyperbol. Díky velkému počtu autorů se knížka *Zuby nehty* stává pro čtenáře opravdu zajímavým počinem, neboť každý z autorů přistupuje k tématu strachu jiným

způsobem a každý čtenář si přijde na své. Výtvarná podoba knihy je stejně jako její obsah tvořena ilustracemi od různorodých autorů, kteří svým grafickým rukopisem doplňují jedinečnou atmosféru každé z devatenácti povídek.

Knihy *Zuby nehty* dorazí na pulty českých knihkupectví již v druhé polovině března v nákladu 3000ks, bude obsahovat 185 stran v pevné vazbě s barevnými ilustracemi studentů UJEP (Universita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem) a čtenáři si ji budou moci koupit za 249 Kč. Křest knihy proběhne 17. dubna od 19 hodin v Českém centru (Rytířská 31, Praha 1). Toto centrum je propojeno i s dalšími centry v zahraničí a kniha tak nezůstane za hranicemi České republiky bez povšimnutí. Součástí knihy je dárek zdarma v podobě CD ROMu s hrůzostrašným překvapením.

Červnové večerní ukázkové čtení v knihovně v Dačicích roku 2006 ukázalo, že je sbírka hororů *Zuby nehty* na dobré cestě stát se hitem mezi dětmi a aspiruje na jednu z nejzajímavějších hororových sbírek pro děti vůbec. Vyplňuje poptávku po žánru, který dětem schází, bez jakékoliv zbytečné obscénnosti či nechutnosti, na kterých jiní autoři často své příběhy staví.

Rozhovor s editorkou knihy Zuby nehty, Ivonou Březinovou

Začneme třeba u toho, že knížka Zuby nehty se skládá z 19 hororových povídek. Proč zrovna horor?

„Proč zrovna horor... když o tom zpětně přemýšlím, jsem přesvědčená, že k žánru jsme se vnitřně propracovali nejrůznějšími debatami na seminářích v zimním semestru, zdá se mi, že motivy strachu, hrůzostrašnosti a nadpřirozena probleskovaly v textech studentů čím dál víc. Myslím, že mě to nějak vnitřně ovlivnilo, protože jsem se velmi brzy naladila na atmosféru, která v hodinách tvůrčího psaní vznikla, a přijala jsem ji za svou. Takže prvotní impuls byl víceméně podvědomý. Racionální hledisko vyplynulo na povrch až později, kdy jsem si začala uvědomovat, že čtenáři, se kterými se během roku setkávám na desítkách besed po celé republice, mě občas prosí, abych pro ně napsala horor. Svou práci mám ale rozplánovanou poměrně dlouho dopředu a na psaní hororů zatím prostě nebyl čas. Proto jsem se rozhodla, že na žánr, po kterém je mezi dětmi poptávka, nalákám své studenty.“

Čtete sama ráda hororovou literaturu?

„Občas ano. Není to můj vyloženě vyhledávaný žánr, ale horory, které působí víc psychologickými účinky než množstvím prolité krve, se mnou dokážou pěkně zamávat.“

Jak vlastně takový projekt vznikl? Na váš popud či na popud někoho jiného?

„Projekt vznikl z mé touhy intenzivně se svými studenty pracovat na něčem, co by mohlo mít větší smysl než psát cvičně do šuplíku. Jsem přesvědčená, že z tohoto hlediska byl můj cíl splněn vrchovatě. Autoři prošli celým procesem vzniku knihy od počátečního výběru tématu a vlastní tvůrčí práce na textu, přes období cizelování, kdy sami sobě byli navzájem ostrými kritiky, ověřovali si účinek svých povídek na setkávání s dětmi, kterým texty pokusně předčítali, až po konečné řazení povídek do sborníku a vytváření aparátu celé knihy. Po přijetí rukopisu měli autoři možnost sledovat redakční činnost, spolupráci s ilustrátorským týmem a samozřejmě měli povinnost udělat korektury pro tisk. A ani potom nebyl konec, protože následovala fáze propagace vznikající knihy, jejímž hmatatelným výsledkem je plakát, který byl v počtu 3 000 kusů vytištěn, tvorba propagačních počítačových her inspirovaných některými povídkami, internetová flash prezentace, příprava křtu, tiskové zprávy atd. Celý tvůrčí tým se tak podílel na vzniku knihy od jejího počátku až do konce.“

Myslíte si jako pohádkářka, že je dobré, aby malé děti četly horory? Není možné, že ty citlivější z nich budou mít trauma?

„Nejsem pohádkářka. Psaní pohádek je jen jednou z částí mé tvorby pro děti a mládež, a zdaleka ne tou hlavní. V tvůrčím procesu mě láká vyzkoušet si psaní nejrůznějších žánrů pro děti a mladé čtenáře všech věkových kategorií. Nevylučuji, že časem sama napíšu příběh, který by spadl do kategorie hororu. Jsou autoři, kteří mají svou parketu, a jsou autoři, kteří přebíhají. Já patřím k těm druhým. Psaní je pro mě hra a neustálé objevování. A podobné je to s četbou. Jsou čtenáři, kteří nepřekročí rámec svého oblíbeného žánru, a jsou takoví, kteří chtějí ochutnat od všeho něco. Někdo možná zjistí, že horor není četba pro něj. A někdo se možná nadchne. Někdo na rok, dva a někdo třeba na celý život. A jestli z četby hrůzostrašných příběhů nemůže mít někdo trauma? Může. Ale tím se vracím zpátky k

pohádkám. Vždyť i to jsou často horory, při nichž jsou naše nervy napínány až nadoraz. I čtení pohádek může být pro dítě traumatizující. Jsem však přesvědčena, že mladí čtenáři, jimž je naše povídková sbírka určena, už znají své čtenářské chutě a záliby a znají i své čtenářské meze, za nimiž se jim nemusí líbit. Vždyť my ke čtení hororů nikoho nenutíme. Ale prožitý pocit strachu, kdy si člověk třeba i po silně vnímané hrůze uvědomí pocit bezpečí, ve kterém se ve skutečnosti nalézá, je velmi uvolňující a svým způsobem očistný. Jak jinak by bylo možné, že existuje tolik lidí, kteří se bojí rádi!”

Byla to vaše první práce v tak velkém kolektivu? První práce v pozici patronky sbírky povídek?

„Ano, tohle byla moje první zkušenost s tvůrčím týmem. Sama jsem sólistka. Pouze u jedné knihy jsem měla spoluautorku a pouze jedním textem jsem se podílela na sborníku. Ale musím říct, že editorská činnost mě moc bavila. Rolí sestavovatele sborníku původních textů bych tak trochu přirovnala k práci dirigenta nějakého džezového orchestru. Je nutné vybrat hráče, zadat jim téma a nechat je improvizovat. A pak to všechno secvičit tak, aby výsledný celek ladil.”

Jaká vlastně byla spolupráce s autory jednotlivých povídek? Jaká byla jejich první reakce na dané téma?

„Spolupráce s autory byla naštěstí povznášející. Myslím, že obohatila můj tvůrčí rejstřík a ukázala mně samotné proces tvorby v zase jiném úhlu pohledu, než na jaký jsem byla zvyklá. A jaká byla reakce autorů? To se zeptejte spíš jich. Já bych řekla, že byli zpočátku trochu ztuhlí. Že by hrůzou?”

Přemýšlíte i do budoucna o další sbírce, kterou si opět vezmete pod patronát?

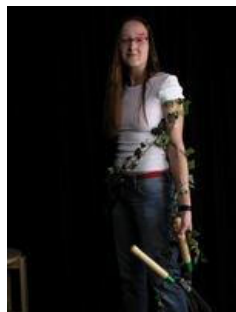
„Ano. V podstatě celý původní tým s několika nováčky už nyní pracuje na další sbírce povídek, které by měly být opět napínavé. Ne však strašidelné, jako v případě hororů, ale plné dobrodružství odehrávajících se na exotických místech naší planety. Nechceme, aby se naši čtenáři jen báli, chceme, aby si uvědomili, že i v dnešním moderním světě je možné zažívat úžasná dobrodružství.”

Krátké medailonky autorů

Hana Rothová

Narodila se v Podkrušnohoří v 80. letech minulého století. Po absolvování základní školy a gymnázia ve svém rodném městě se rozhodla pro LA, kde studuje v současné době. Zúčastnila se několika literárních soutěží, ale zatím se neocitla na bodovaných příčkách. Mezi její největší záliby patří samozřejmě čtení a psaní, ale také se zajímá o uměleckou fotografii.

Ivana Musilová

Narodila se brzy ráno jednoho červencového dne. Žila a dosud žije v Plzni, která se jí, proti všem očekáváním, stala nevyčerpatelnou studnicí inspirace. Po střední škole se stala studentkou Literární akademie, kde, nestane-li se opět něco neočekávaného, již brzy ukončí studium titulem bakalářka umění. V budoucnu se chystá odříznout od civilizace, prozatím se snaží s lidmi vycházet. Má ráda kočky, hmyz a alabastr. Miluje cukr, citrony a řeky vyteklé z koryt. Nesnáší psy, zápach hnijícího masa a puchýře ze slunce. Nenávidí sebestřednost. Vás má ráda, nejste-li sebestřední.

Jiří Holub

Narozen roku 1975 v Žatci. Po absolvování střední hotelové školy a cestovního ruchu začal pracovat u památek, napřed jako průvodce, později jako kastelán. Jedenáctileté působení na českých hradech a zámcích mu vyneslo spousty zajímavých zkušeností, které se snaží využít ve své tvorbě. Píše převážně pro děti a mládež, jeho příběhy jsou pohádkově laděné a humorné. V současné době znovu studuje a spolupracuje s Českou televizí na výrobě dětských pořadů, pro které píše scénáře.

Kateřina Hejlová

Narodila se 29. 2. 1984 v Litoměřicích. Vystudovala zde základní školu s rozšířenou výukou jazyků a gymnázium, kde si rovněž zvolila humanitní větev. Nadšení pro jazyky a literaturu jí vydrželo až do okamžiku, kdy si měla zvolit vysokou školu. Proto si vybrala Literární akademii Josefa Škvoreckého a je spokojená. Splnila si tak svá dvě velká přání. Studuje zároveň literaturu a tvůrčí psaní. Lásky ke knihám se u ní projevovala už od malička. Tajně si do noci čítávala Neználka, Děti z Bullerbynu, Káju Maříka či Robinsona Crusoa. Později, když povyrostla, ji její starší bratr zásobil dalšími a dalšími knihami a probudil v ní tak doposud dřímající nadšení pro psaní. První pohádku napsala se svou kamarádkou. První fejeton vyhrál literární soutěž. A první román? Teď plánuje roční studijní pobyt v Dublinu. Možná tam začne sbírat první střípky k jeho realizaci. Kdoví?

Ladislav Konečný

Narodil se 21. 1. roku 1985 v Plzni. Záhy se přestěhoval do Mariánských Lázní, kde žije dodnes se svou matkou, sestrou a jezevčíkem, ale do „města piva“ se vrátil, aby zde vystudoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou. Jenže kdo ví v patnácti letech, co chce vlastně dělat? Až během studia elektrotechniky Ladislav zjistil, že tíhne spíše k umění, a obzvláště k literatuře, a tak se rozhodl dál pro studium na Literární akademii prof. Škvoreckého.

V literární soutěži západních Čech (2004), soutěži Literární Šumava (2004), literární soutěži Pod Ještědem txt.(2006) a soutěži Hořovice Václava Hraběte (2006) se umístil na předních místech. Pracoval v několika periodikách, ale nyní se stará o svůj vlastní internetový magazín Nekultura.cz. V psaní se chce nadále věnovat dětem a pokud štěstí dá, vydat svoji „pohádku nejen pro děti“ s názvem Kryštofův Vzdušný zámek.

Lucie Holcnerová

Narodila se 18. 2. 1985 v Havlíčkově Brodě. Po základní škole nastoupila na Gymnázium Chotěboř, kde po čtyřech letech úspěšně složila maturitní zkoušku, a tak jí byla otevřena cesta ke studiu na Literární akademii Josefa Škvoreckého. Zde se nyní již druhým rokem věnuje oboru Tvůrčí psaní. Kromě literatury patří mezi její zájmy i cestování a fotografování, především módní fotografie a portrét. Zabývá se nejen psaním, ale i prohlubováním znalostí cizích jazyků.

Má mnoho snů a přání, které by si chtěla v budoucnosti splnit, ale největší její touha je procestovat celý svět a napsat o tom spousty cestopisných knih.

Martin Strnad

Kořeny začínajícího autorství Martina Strnada (1984) vyrůstají ze základů v hloubi jižní Moravy, kde prožil dětství, studoval technickou střední školu a věnoval se knižní, filmové a interaktivní fantastice. Nyní studuje tvůrčí psaní na Literární akademii, kde se ve svých textech zabírá science fiction a především fantasy tématikou. V posledních letech se jeho odborný zájem soustředí na interaktivní zábavu, publikuje na herních webech a v časopisech stejného zaměření. Ale ze všeho nejraději píše.

Tomáš Heřman

Poté, co ukončil základní vzdělání, odešel studovat na Střední průmyslovou školu elektrotechnickou Františka Křížíka. Posléze absolvoval jednoroční jazykový kurz, který mu umožnil získání státních a mezinárodních (FCE) zkoušek z anglického jazyka.

V současné době je studentem na Literární akademii Josefa Škvoreckého, obor Tvůrčí psaní – Redakční práce. Kromě angličtiny se učí španělsky, německy již dávno zapomněl. V budoucnosti se plánuje naučit znakový jazyk.

Krom literární tvorby mezi jeho zájmy patří moderní zbraně, palné jakož i chladné, antické báje a pověsti a tvorba her v programu Gamedmaker.

Z literatury ho nejvíce oslovil Alchymista od Paula Coelho.

Zuzana Frantová

Narodila se 10. 1. 1984 v Praze. Do svých devatenácti let prakticky neopustila svůj milovaný Žižkov – alespoň co se studia týče, protože základní školu i gymnázium navštěvovala v této staré pražské čtvrti. Až touha studovat vysokou školu a psát ji donutila hledat institut za hranicemi Žižkova. Od roku 2003 studuje na Literární akademii a je spokojená, protože miluje knihy a zde se o nich dozvídá stále něco nového. Lásku ke knihám a četbě v ní probudili oba její dědečkové a po jejich smrti převzala úlohu čtenářského vzoru její maminka. Literárních soutěží se nikdy neúčastnila, takže se nemůže pochlubit žádnými úspěchy ani neúspěchy. Příležitostně publikuje do některých novin nebo časopisů. Mezi její další záliby patří cestování, keramika a její domácí mazlíčci. Co opravdu nemá ráda, je skládání ponožek a vytrhávání obočí. Do budoucna plánuje hodně číst, psát, snad i počítat, ale hlavně by ráda hodně dlouho studovala, a to nejen na Literární akademii.

Seznam povídek podle autorů:

Hana Rothová	Zavřené dveře
Ivana Musilová	Živý plot
Jiří Holub	Cedulka pro Jakuba
	Chi chi chi
	Markéta byla rychlejší
	Návrat do tmy
Kateřina Hejlová	Poslední metro
Ladislav Konečný	Červené oči
	Polichinello
Lucie Holcnerová	Pusa na dobrou noc
Martin Strnad	Holka z výtahu
	Vlasy, vlasy, kolik je vás asi
	Za zdí
Tomáš Heřman	Dobrou noc, paní knihovnice
	Operátor
	Ukradené duše
	Večírek pro dva
Zuzana Frantová	Medvídek
	Noční bojovka

Ukázka z knihy Zuby nehty

„...Musím se odtud dostat, než se vrátí, než jeho pozornost upoutám zase já. Utírám si slzy, zhluboka dýchám a snažím se posbírat všechny síly. Nemůžu jít, ale zkusím se plazit. Nevzdám se. Nesmím se vzdát! Plížením vpřed. Zlomená noha strašně bolí. Zubama drtím další klacek, ten první už dosloužil. Jen si myslím, že bych nemusel dělat takový rámus, ale jinak to nejde. Větve pode mnou praskají jedna za druhou. Dýchám strašně nahlas. Nebo se mi to jen zdá? A najednou je kolem hrozně ticho. Na všechno padla tma – nepřirozená tma, mrtvá tma, která bolí, svírá srdce a trhá ho na kusy. Cítím to, je to blízko. A jde to blíž! Zarývám nehty do vlhké země. Snažím se zrychlit. Nejde to, nemá to cenu, nechci umřít! Blíží se! Neuteču. Sametový plášť se mi otřel o obličej.

„Počkej,“ zasyčí do ticha. Jeho hlas. „Kampak? Bolí to, bolí, vid’?“

Cosí se dotkne šátku na levé noze. Dlouhé, až nezvykle štíhlé, hbité prsty začnou lehce rozvazovat můj dvojitý uzel. Krev se znovu vyvalí z rány. Tělem mi projede mrazivá vlna chladu. Bolí to, ale už nejde nic dělat. Sedá si ke mně. Bere mě do náruče. Pohupuje mnou a potichu šeptá: „Ššš, spinkej, pěkně spinkej. Ššš jen pomalu, pomalounku, usínej, umírej... umři... já si počkám.“ Zase slyším ten tichý zpěv, ale tentokrát slovům rozumím...”

Zuzana Frantová – Noční bojovka

Knihu ilustrovali:

Štěpánka Bláhovcová, Tereza Cerhová, Pavel Hallang, Barbora Jelínková, Lucie Kopfsteinová, Anna Lískovcová, Kateřina Marková, Petra Martinásková, Tereza Matyášková, Barbora Pešková, Jaroslav Sieratovski, Marie Veselá, Jan Vrátný

Ukázky ilustrací:

Štěpánka Bláhovcová

Tereza Cerhová

Tereza Matyášková

Barbora Jelínková

Další informace naleznete na stránkách www.albatros.cz.

Pokud máte zájem o specifické informace či fotografie ve větším formátu, prosím kontaktujte nás:

Mail: zuby.nehty@email.cz

